

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy óra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kladékhivatal:

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos polt
soronként 5 kr-ával
számítottatnak.

Herkules a keresztuton.

Debreczen, július 28.

(—s.) Az ellenzéki pártokat az új választások közeledésének réme annyira megijesztette, hogy a korteskedéseket az egész országban szerteszéjjel megindították, pedig tulajdonképen még majdnem nyolcz hónap van hátra a mostani országgyűlés életéből és eddigelé semmi olyan körülmény föl nem merült, a mely a korábbi feloszlatast indokolná.

Az ellenzéki pártok közül eddigelé csak a nemzeti párt az, amely a korteskedést meg nem indította, azonban amint hirlik akezióját ez is legközelebb megkezd. De vajjon milyen jelszót ír a nemzeti párt vezére zászlójára, miután egyiket a másik után eldobta magától? Előbb az egyházpolitikai liberalizmust s azután az állami közigazgatás reformgondolatát ejtette el. Ennek a következménye, hogy ma senki a világon megne tudja mondani, mibe különbözik gróf Apponyi Albert a klerikálisoktól, vagy miben egyezik meg az ő politikai hitvallása a liberalizmusével. — Bizonytalan lépésekkel támolyog a két ellentétes álláspont határvonalán s épp azért hol az egyiknek, hol a másikkak területére téved be. — S ilyenkor rémulve

tapasztalta, hogy ingadozásai következetlenségnek látszottak s hogy valahányszor az egyik dominiumba tévedt, a másik tábor hiteszeggel vádolta. Innen van, hogy a klerikálisok s a szabadelvűek is hol barátnak, hol ellenségnek nézik, pedig valójában egyiküknek sem ellensége.

De az az ő átka, hogy az egymással szemben álló két nagy elv között ő a maga egyéniségét külön fajsulylyal akarja fölruházni. Egyaránt fél a klerikalizmus és a szabadelvűség felszívó képességétől s nem akarná magát abszorbeáltatni sem az egyik, sem a másik elvtől, mert bizik a saját politikai egyéni különállásának jogosultságában. Pedig a két ellentétes álláspont között középut, vagy közvetítő pont nincs; ami közjük kerül, azt ez a két malomkőóriás kérelhetlenül megőrli, különösen pedig az olyan esekélyseget, aminők az u. n. nemzeti aspirációk.

Mert hogy ezek esekélységek, annak a nemzet és a korona egyaránt határozott jelét adta, amennyiben a nemzet zöme vagy beéri 67-iki közjogi alappal, vagy pedig annak elvi ellensége, de nem fogadta el a fejlesztési tant; a koronát pedig Apponyinak épp oly kevésbé sikorult álláspontja helyességéről meggyőzni.

Nem marad tehát egyéb hátra, mint az u. n. nemzeti aspirációkról való lemondás és a vele leginkább rokon szabadelvű-pártba való beolvadás. A szabadelvű párt, minthogy elvi alapon áll, befogad a maga soraiba mindenkiket, aki vele közös eszméket vall, s a nemzet kormányzatában előbb vagy utóbb bizonyára részt enged mindenkinek, aki szellemi és erkölcsi képességeinél fogva erre igényt tarthat.

Ha azonban a nemzetipárt vezére ezt a helyes utválasztást a következetesség látszatának föláldozza, akkor vagy önként félre kell állania, vagy még ennél is rosszabb sors vár reá. Az a sors tudniillik, amely közjogi politikájának reménytelenségéből fog szükségképen következni. Mint-hogy a 67-es alapról letérnie nem lehet s a nemzeti követelésekkel előhozakodnia nem lehet, csak azzal indokolhatná a szabadelvű-párttól való különállását, hogy egyházpolitikai tétovázásával szakítva egyenesen és nyíltan a klerikális irány lejtőjére lépne, amelyről visszatérni nem lehet többé, csak lebukni.

Kiváncsisággal várjuk, hogy a nemzeti párt Herkulése a keresztuton eltalálja-e a helyes irányt?

T Á R C Z A.

Beszélgetések a szerelemről.

Irta: Vértessy Gyula.

Ez az egész történet, melynek az utolsó felvonása holnap reggel fog lejátszódni, amikor maga a mamájával indul Tátrafüredre — ez az egész ostoba történet a télen vette kezdetét, egyik nemzeti színházi estén.

Együtt néztük Pailleron pompás darabját, a melyiknek csak a ezime ros: „A hol unatkoznak” — mert nem unatkoznak abban se a színpadon, se a nézőtérén.

Priele Kornélia, a magyar színpad legkitűnőbb Reville hercegnője, elcsévegte szellemes megjegyzéseit a szerelemről:

— Higyjék el, az életnek csak egy gyönyörűsége van: a szerelem!

— Ön is azt hiszi? — kérdeztem az én szép, szőke szomszédnőmtől.

— Nem hiszem.

— Miért?

— Mert ma napság már nincs is szerelem! A férfiak nősülnek hiuságból, érdekből, vagy Isten tudja miféle mellékezből, de legritkábban szerelemből.

— Igaza van. A lányok pedig férj-

hez mennek hiuságból, érdekből, vagy Isten tudja miféle mellékezből, de legritkábban szerelemből.

— Lehet. És lássa éppen ezért, mert mi lányok is tudjuk és önök férfiak is tudják, hogy mi nem szerelemből megyünk férjhez és önök nem szerelemből nősülnek, ezért kezdi rebentgetni a szárnyát a szerelem angyala, hogy egyszer s mindenkorra itt hagyjon minket.

De kedves Irma kisasszony, ezt nem általánosságban tudják. Csak mi tudjuk. Maga és én. Rajtunk kívül Isten tudja hányan lehetnek, a kik másképp gondolkoznak. Mi ketten lehet, hogy a többieknél...

— Ostobábbak vagyunk?

— A világért sem gondoltam erre. Legalább is nem kettős számban. En magam lehet, hogy az vagyok. Ostobább a többinél, mert a jó és szép napokban mindég a csuf és rossz napokról gondolkodom, tavasszal az ős hervadása jut eszembe s míg a napsugár perzsel! a tél fagyára gondolok s mikor valaki azt sugja fülembe, azaz ha valaki azt sugná a fülembe, hogy szeret, hát én, első sorban is arra gondolnék, hogy ennek vajjon mi érdeke lehet abban, hogy engem szeret.

— Szóval, a maga részéről tisztában vagyok azzal, hogy miért nem hisz a szerelemben, de miért nem hiszek én?

Miért nem tudok hinni én? A miért maga? Hogy kevésbé vagyok okos, mint a többiek, a kik nem gondolkoznak a szerelemes szavakon, hanem azokat viszonozzák?

— Nem. Ön, kisasszony, okosabb, mint a többiek. Ön el tudja gondolni, hogy az a férfi, a ki már: legalább is százszor szeretett, vagy legalább is azt hitte, hogy szeret — hát az bizonyára szazegyedikszer is azt hiszi, hogy ez se különb szerelem a többinél. Nem tud hinni a férfiszerelem őszinteségében és igazságában, ezért nem hisz a szerelemben.

Vagyis maga azért nem hisz a szerelemben, mert kevésbé okos, mint a többiek én pedig azért nem, mert okosabb vagyok mint a többiek. Maga nagyon okos az elméleteiben.

— Ez nem udvariasság, csak igazság.

— Nem az. Mind a ketten okosabbak vagyunk, mint a többiek, a kik hisznek a szerelemben. Mert mind a ketten szeretnénk venni a portékából, csak-hogy nem bizunk a boltosok becsületességében. En azt hiszem, hogy maga például, mint a papa szokta mondani: feltéve, de meg nem engedve — ha azt mondaná, hogy szeret s el akar venni, hát ezt csak azért mondaná, mert megunt a koresmai kosztot és az ottani rendetlenséget — maga pedig azt hihetné, ha mondanám

Katonai óvintézkedések Boszniában. Tekintettel Macedónia, O-Szerbia és Albánia egyes vidékein kiütött komoly jellegű lázadásokra, a közös hadügyminiszter, mint Bécsből táviratozzák, a bosnyák kormány előterjesztése folytán indítatva érezte magát a megszállott tartományok katonai határőrségének megszorítására s Szerbia és Montenegró határán is több új katonai őrállomás felállítására. Báró Appell boszniai katonai kormányzó, több törzs- és műszaki tiszt kíséretében, a napokban tett országos körutja alkalmával elrendelte Trebinje, Bilecs, Gaczkó, Csemernó, Focsa, Gorázsda és Csajnic, Metalyka és Plevje, a Lim vonalon Visegrád, Zvornik, Bijeljina és Raesa, Dalmáciában pedig Kattaró és Herczeg-Noví helyőrségeinek szaporítását s a kaszárnyák kibővítését. Kállay Béni közös pénzügyminiszter országos körutja is ez óvintézkedésekkel függ össze, a mennyiben a bosnyák lakosság jelenlegi hangulatáról akar magának személyes meggyőződést szerezni, hogy a legutóbbi keleti események s nevezetesen a Sándor szerb király és Nikita fejedelem találkozása, minő befolyással volt Bosznia-Hercegovina lakosságára.

Ezredéves kiállítás.

Idegenek látogatása.

Ha kiállításunk jellegét a látogatók nemzetisége szerint állapítanak meg, akkor az bizonyára nemzetközi jellegét nyerne, mert most és különösen napközben annyi benne az idegen, hogy szinte keresni kell a fővárosi vagy vidéki honfitársakat.

A magyar ember ebben az erős kánikulai időben elkerüli a kiállítást, azon hiszem, hogy később, hűvösebb légáramlatok idején is megtalálja azt, de a külföldi turista, a kinek ebben a holt szezonban van meg a leutazandó szabad hónapja, az csak most jöhet és ezért nem törődve a külső bajokkal, szorgalmasan tanulmányozza a neki idegen magyar nép kulturális és ipari haladásának eklatáns bizonyosságait.

Az idegenek tették ki tegnap is jórészt a kiállítás közönségét, épületről-épületre járva folyton hallatták dicsérő elismerésüket,

melybe nem egyszer az irigykedés hangja is vegyült.

Magyar gazdatisztek kongresszusa.

A magyar gazdatisztek és ordótisztek országos egyesülete által rendezendő 2. magyar gazdatiszti kongresszus előkészítő bizottsága a napokban tartott ülést, a melyben elhatározta, hogy a kongresszus szeptember 24-én délután negyedfél órakor lesz a kiállítási ünnepségek csarnokában. A kongresszus napirendjén a gazdatiszti kvalifikáció megállapítása, továbbá a szolgálatadó és gazdasági alkalmazottak közötti jogviszony törvény útján való szabályozása lesz. A bizottság, felhívja az egyesület tagjait és az érdeklődőket, hogy amennyiben a kongresszuson résztvenni akarnak, ebbeli szándékukat a bizottsággal (Budapest, Lónyai-utca 7.) legkésőbb szeptember 10-ig tudassák. A kongresszusi felhívások, a melyekben az iroda útján elérhető utazási és kiállítási kedvezmények is felsoroltatnak, néhány nap múlva küldetnek szét.

Debreczeniek a kiállításon.

Az első csoportos látogatók Debreczenből vasárnap reggel érkeztek a kiállításra Grünwald József kamarai fogalmazó vezetése mellett. A társaság 80 tagból és túlnyomólag iparosokból áll, akik szorgalmasan járják sorról-sorra a kiállítás pavillonjait.

Mi marad meg a kiállításból.

Budapest főváros hatalmas fejlődése már rég kiszemelte áldozatául a városligetet. Még a hetvenes évek végén is háborítatlanul végzte ott munkáját a természet; de azután készülődöttünk az első országos kiállításra és széles utakat vágtunk a ledöntött fák nyomába. Az 1885-iki kiállítás még gyökeresebben átalakította a Városliget képét. A mostani kiállítás nagyobb is, szebb is, mint az elődje és természetesen még kegyetlenebbül irtott, pusztított a régi városliget emlékein. És bizony nem fogunk ráismerni ligetünkre majd akkor sem, ha a kiállítás berekesztése után szétszedik a sok száz pavillon szemnekvaló alkotmányait. Pedig sok minden megmarad, meg első sorban az 1885-iki kiállítás emlékei: az Iparcsarnok, a kereskedelmi muzeum

számára, a Gerbaud-féle pavillon, az egészségügyi csarnok és majolikaháza, az új építkezések közül mindenek előtt a gyönyörű hid, amely az Andrassy-utról a tó tulsó partjára vezet, a kiállítási körút, a melynek lombosodó fái közt idővel kedvelt korzója lesz a közönségnek. Megmarad a fővárosi pavillon az Artézi fürdő vendégfogadjának, az új műcsarnok, a közlekedésügyi csarnok, a hol a vasuti muzeum talál helyet és még sokáig (talán husz esztendőig) fogunk gyönyörködni a történelmi épületesoport szépségében a hol a néprajzi muzeum első alapjait vetik meg. A közoktatásügyi miniszter már felkérte a megyéket, hogy engedjék át e muzeumnak a kiállítási falu jellegzetesebb tárgyait. — És mindezekon felül a Városligetben fog emelkedni a Szépművészeti Muzeum palotája, a mely egymaga is elegendő arra, hogy elsi-rassuk a városliget utolsó emlékeit.

A városháza építéséhez.

Debreczen, július 28.

A városház kibővítése illetve második emelettel való ellátása, a vasárnapi értekezlet megállapodásai szerint ismét zátonyra készül jutni. Ezen kibővítést pedig ugyancsak égető szükség hozta szőnyegre. Régi ideje annak, a mióta a hivatalok czélszerűen elhelyezését az adminisztráció érzi és a midőn a város pénzügyi viszonyai megengedték az összes tényezők teljes egyetértéssel törekedtek ezen baj orvoslására s elhatározták a teljesen szilárd s már kezdetben ennek figyelembe vételével elő állított épületre második emelet építését.

Mindjárt kezdetben, az intézkedések kezdetén az építésnek mily irányban keresztül vitele tekintetében megoszlottak a vélemények. Voltak a kik a második emelet építését a régi épület jellege megtartásával, a homlokzatnak csak a legszükségesebb átalakításával akarták keresztülvinni, voltak és pedig számosabban, a kik a második emelet építésével tűztorony építését is össze szándékoztak kötni, a mely aztán, mint a hogy másként nem is volt képzelhető, az épület díszítő alkatrészévé lesz. A lépcsőház átalakítása, illetve új dísz lépcsőház készítése, a nagy-

hogy szeretem, hogy ezt a biztos eltartás és az asszonyi élet kényelmessége és szabadsága kedvéért mondom.

— De hát ha a leány is gazdag s a férfi is? A mikor az fényesen élélhet a magyából is, ez pedig tarthat odaza szakácsokat, a kik rendben tartják a a gyomrát és lakájokat, házvezetőnőket, a kik renben tartják az otthonát? Hát ekkor hihetni a szerelemben?

— Ekkor sem. Mert a gazdaság is megöli a szerelmet. A nagyvilági élet ezernyi szórakozása között kevés idő marad a szerelemre. A gazdagok világában a szívek kihűlnek. Két hideg szív a fényes nagy teremben — ridegség a pompában, a kielégített vágyak sötét árnya a jómód fényében. Kis konyhóban, szegénységben, talán még jobban összehelhet férni.

— A mese a szalmakunyhós boldogságról! Üres mese.

— Igaz, igaz. A szegénység is megöli a szerelmet.

— És nem gondolja, hogy a szerelemnek függetlennek kellene lenni, szegénységtől, gazdagságtól, mindentől.

— Persze, hogy kellene! De az életben nem úgy van! Az életben a szerelem idealizmusa és a szerelem vágya közé odaférkőzik az eszélyesség hideg árnya — természetesen csak az okos embereknél.

Előadás után mikor feladtam a gallér-

ját s hozzáértem ruganyos derekához, fehér nyakához, észrevette, hogy egész közel hajolva hozzá, milyen gyönyörrel szívom be szőke hajának, kipirult arcának és egész fiatal testének bódító illatát.

Mosolyogva fenyegetett meg.

— Vigyázzon! Ugy látom, hogy maga csak teoriákban okos! S lehet, hogy én is?...

Ekkor kezdődött a történetünk. S azt hiszem, ettől az estétől fogva kezdem el szeretni magát édes, okos, kaczer szép leány!

Holnap azután be fog fejeződni ez az egész história.

Holnap, mikor majd kikisérem magát a vonathoz. Mert kikisérem, ott lesznek a többi udvarlója között. Még talán egy csokor is lesz nálam, az ön kedves azáleiból kötve.

És azután az sem lehetetlen, hogy ön, mikor bucsuzóra majd megszorítja a kezemet, hát még egy kísérletet tesz s a rendesnél kissé hosszabb ideig felejtí kezét a kezemben, s nagy kék szemével bizalmasan néz a szemembe, mintha mondaná:

— Nézz meg jól, szép vagyok! Ha el nem akarsz veszíteni, siess utánam. Mert ott még jobban körül fognak rajongani, mint itt. Siess, Siess!

De én nem fogok ám sietni!

A mi regényünknek vége van —

vége; beleunt a hős a dicsőségbe. Tisztában vagyok a hősnőmmel és nem érdeklődöm többé utána.

Nem fogunk együtt fürdőzni szép kis-asszony!

Csak forduljon a szive másfelé, a merre magának tetszik! Azt mondanom se kell, hogy felejtse el ezt a mi álmunkat! Elfeledi azt nagyon könnyen.

Alom volt, a melynek a való életben nem lett folytatása.

És nem is lesz soha. Mert mégis csak okosak vagyunk mi mindaketen.

Akkor egyszer ugyan azt hittük, hogy lesz folytatása az álmunknak. Kedves, édes, mesebeli szép folytatása. Annak a mesének a folytatása, a melyik így kezdődött volna:

— Argirus királyfi a belvárosi plébánia templomban oltárhoz vezette Tündérszép Ilona kisasszonyt...

Igy kezdődött volna! És szötte az álmot tovább is egy ostoba, gyerekes szív. Ragyogó napsugaras képek vonultak el a fiatal ember szeme előtt s a nagy ragyogástól, a mit persze csak ő maga látott, szinte megvakult.

Bizony, szinte megvakult. Azt látta csak, a mit ő elképzelt s azt nem látta, a mi mellette történt.

Azt, hogy Tündérszép Ilonának megjött az esze, mielőtt a mese elkezdődött volna.

terem bővítése, mellékkeliségekkel ellátása tekintetében véleménykülömböség nem volt.

Mindaddig amíg a többség által elhatározott átalakítás eredménye pénzüsszegekben nem fejeztetett ki, eltekintve némi teljesületlen remények okozta véleménykülömböségtől az ügy lényegére nézve az egyetértés teljes volt s az illetékes tényezők többsége ismételve kifejezte kívánatát az előbb czélba vett egyszerűbb tüzör, a terveken már az egész építkezést uraló disztorony és a vele összefüggő tető diszítések s költségesebb homlokzat készítésére nézve.

A midőn azonban ezen nagyobb szabású, a rendelkezésre álló pénzösszeg arányát jóval túlhaladó módozat eredménye az építési költségekben mutatkozott, erősebb hangok emelkedtek nem az elfogadott, a dolog természeténél fogva költségesebb módozat, hanem általában az ügy lényege, a második emelet építése ellen tervezetekkel, számításokkal állottak elő, a mely szerint a véleményeik vagy talán csak állításaik szerint az elavult, régi, rossz épület teljes lebontását javasolták azon ígéretek tételével, hogy ugyanazon vagy csak kevésbé magasabb pénzüsszegeért egészen új, modern városházát építenek s a földszintre értékesebb bolt helyiségeket rendeznek be.

Tagadhatlan, hogy ha a városháza most építtetnék, nem egészen úgy építenék mint jelenleg van. A hivatali helyiségek nem készítenék olyan mélységgel, mint a hogy készítve vannak. A boltok nagyobb kirakatokkal láttatnának el vagy pedig nem rendeztetnék be boltok, hanem a földszinti rész is hivatalos helyiségekül használtatnék fel.

Ezen nagyban és egészben lényegtelen hiányok azonban azon teljesen szilárd, kevés kivétellel száraz, alá pincézett épületek minden tekintetben igen értékes falai, szép, erős boltozatai lebontását nem indokolnák és nem teszik szükségessé, hogy a lerontásban korunkat legalább egy századdal megelőzzük. Nem volna ez más, mint egy jelentékeny vagyonnak szándékos megsemmisítése.

Ezen hatvan éves, a lerontást javasoló állítása szerint elavult, szerintök czélszerűtlen épület a jelen állapotában, második emelet nélkül is nagyobb értéket

képviselet, mint az emlegetett pénzüsszegekből összetákolható kártya vár.

A hazai újabb, modern, a korszínvonalán álló városházák közül, a melyeket én láttam — igaz nem láthattam valamennyit, egyiket sem találtam olyan czélszerű beosztású, szilárd, méltóságos szolid külcsínű épületnek, mint a miénk.

Egyedüli és nagy szerencsétlensége ezen épületnek hogy a miénk. Nekünk már természetünkben van, hogy mindent, ami a miénk, becsmélünk s bármily talmi dolgokat látunk másfele, azokat magasztaljuk. Csak is innen magyarázható meg, hogy nagyon becsült, szívvel-lélekkel a város javán önzetlenül munkálkodó egyének is képesek voltak az illetők az épület teljes lebontása, vagy máshelyen más városháza építése absurd gondolatának megnyerni és hogy ezen kérdés komoly emberek közt beszédtárgyát is képezheti. Mert hiszen azon egyedüli érv, hogy a kirakatok nagyobbítása által a boltok jövedelmezősége tetemesen fokoztatnák, sem állhat meg. Hiszen egy bolt helyiség értékét sokkal nagyobb mértékben befolyásolja annak kedvező fekvése, mint a kirakat nagysága. E tekintetben azt hiszem, elégséges ha a kereskedelmi akadémia épületének a kereskedelmi szempontok teljes figyelmében vételével s a leg gondosabb körültekintéssel tervezve boltelhelyiségei jövedelmességét az ugyan csak nem valami diszes Alföldi Takarékpénztár, vagy a Szikszay vagy Molnár Sámuel féle házak kis üregei jövedelmezőségével hasonlítjuk össze.

A mint már előbb említettem ezen tévelygés, az arra hivatott többség által elhatározott, szintén végtelékbe hajló költségesebb kibővítési módozat szüleménye, amelyet most azon körülmény is komplikál, hogy kormány által elrendelt munkák a költségeket némileg emelték és most már nem látszik elegendőnek azon pénzüsszeg, a mely a tervezők által czélbavett munkák mérvéhez képest volt megállapítva és továbbá hogy a munkák biztosítására megtartott versenytárgyaláson a városi tanács, a most említett indok által kényszerítve, a legjutányosabb ajánlatot tevő, nem helybeli vállalkozót volt kénytelen kombinációba venni s ezzel az üggyel ismét több-több egyént

elidegeníteni és az eddig is gyenge lelkesültséget lohasztani.

A vasárnapi értekezleten már ennek a nyoma látszik. Beismerik, hogy a hivatalok elhelyezésére nagyobb mérvű intézkedést kell tenni, de azért az egyedüli czélra vezető, már a végre hajtás stadionába jutott intézkedésnek, a városháza kibővítésének napirendről levételét javasolják, nem gondolva azzal, hogy a régóta létező bajok a tisztviselők létszámának emelésével ezután még fokozottabb mérvben fognak mutatkozni.

Arra nézve, hogy helyes volna, czélszerű volna a mostani épület kibővítésével segíteni a létező bajokon úgy hiszem elvileg mindenki elfogadja még ma is és nem képzeltető, hogy ez ellen egyetlen komoly hang is emelkednék.

Megosztja a véleményeket, habozókká teszi az embereket a nagyköltség, mely az építkezéssel össze van kötve és most újabb nevelő a nehézségeket azon pénzüsszegek, a mely a rendelkezésre álló pénzüsszegeket meghaladja.

Nem lehet elvitatni, hogy az emelet építési költségét túl magasra emelte, a kibővítés lényegével össze nem függő disztorony, a vele járó költségesebb alapozások, újfal építések, tető diszítések s a homlokzatnak nagyobb mérvű, de ennek dacára is kétes becsü átalakítása.

A mindinkább szaporodó s már az egész építkezést megakasztó nehézség magvát ez képezi. E nélkül sem az egész épületet lerontani szándékozók, sem a mostaninak érintetlenül hagyásával más városházát tervezők sem a munka kiadásával elégedetlenek nem lennének képesek ezen ügyet ismét a közgyűlés elibe ezibálni, és az építkezést a város jelentékeny kárára megakasztani.

Az építés lényegével össze nem függő és semmi esetre nem főczél képező ezen czafrangokat nehézség nélkül mellőzni kell és a homlokzatot oly módon kell ki képezni, mint a második emelet építésére nagyon követésre méltó például szolgáló szomszédos Dégenfeld-féle háznál eszközöltetett, a mely minden költségesebb, hangsúlyosabb külső segédesszük nélkül igen szép épületté alakítottatott át s mi a „Tisza palota“ név alatt emlegetjük.

Azon tekintélyes emeleti magasságok, melyekkel a városháza építve van és

Igen, megjött az esze! Ez a rendes kifejezés arra, mikor valamelyik szép kisasszony elveszti a szívéből azt a kicsi, igazi drágakövet, a mit úgy hívnak, hogy idealizmus.

Elveszítette bizony Tündérszép Ilona is és Argilus királyfi a tartalékba került.

Gyors egymásutánban robogtak elő a tényleges állománybeli udvarlók s körülserleglették a szép leányt, mint a rózsát a darazsak.

S a rózsza is juttat mindenik darázs-nak valami édességet a szirmairól — azért mégis rózsza marad. Nem vádolom magát se. Talán igaza is volt. Minek tartogatta volna nekem a szívé, azt a fényes, ragyogó jószágot miért zárta volna el a világ szeme elől, mikor annyi embert meg lehet vele vakítani.

En pedig e közben vártam a tartalékban és figyeltem magát, a kinek mindenki számára volt édes szava, bizalmas tekintete vagy mosolygása. Közben pedig bizonyára volt figyelemmel arra is, hogy egyik-másik fiatal és nem fiatal darázs hányadik rangosztályban van, mi a fizetése, van-e privát vagyona?

S ehhez képest voltak azután azok a szavak többé vagy kevésbé édesek s a tekintetek bizalmasak vagy kevésbé bizalmasak.

Vártam, vártam a tartalékban. A darázsra pedig egyre változott. Jöttek, men-

tek, ki gyorsan, ki lassan. A mikor megtudták, hogy hitelezőiket evvel a házas-sággal nem tudnák kifizetni. Mert Tündérszép Ilona szép hajára nem sokat adnának.

Egyéb hozományra még nem számíthattak. Így azután lassan fogyott a gárda. Csak most szaporodott megint meg, a kiállítás megnyitása óta.

A Petanovics egyik sarokasztalánál teljes számu hadsereg fölött uralkodott maga.

Majd minden este összejött a drága ünnepelni az ő szép királynőjét.

S a Banda Marcezi pompás nótái és a nyári esték mámorba ringató hangulatai egyszer azután elfelejtették velem a fogadásomat. Azt, hogy maradok a tartalékban.

S akkor mondta visszaemlékezve a színházbeli beszélgetésre:

— Félek tőle, hogy mi csak elméletben vagyunk okosak!

— Félt szeretni?

— Szeretek félni. Mert jobb félni, mint megijedni.

— S maga megijedne, ha azt mondanám, hogy szeretem!

— Eh, beszéljünk másról! Ránk figyelnek.

S beszélünk másról. A nyaralásról. Maga kijelentette, hogy halálosan beleunt

már a pesti nyárba s a kiállítást utálja; alig várja, hogy elmehessen nyaralni.

— Hátha itt kellene nyaralnia? Hátha nem mehetne sehová? kérdeztem tőle.

— Hogy lehetne az?

— Hát úgy, hogy nem lehetne elmennie. Férjhez menne valakihez, a kinek a dolgai ide kötnének, vagy a kinek nem telnék rá, hogy a feleségét nyaraltassa.

— Nem telnék? Hát olyan emberek is meg mernének nőszülni. Olyanok, a kik a feleségeiket még csak a fürdőre se vihetik? No, hiszen egyéb se kellene nekem? Ugy kiábrándulnék belőle, mintha sohase szerettem volna! . . .

Ugy, a hogy én kiábrándultam magából! Mit is kerestem volna a körében továbbá. De magának ez úgy látszott, még se tetszett. Irt, hogy holnap utazik. Legyek a vonatnál.

Ott leszek. Virágot is viszek és szerencsés utat is kívánok. De hiába fog reám nézni nagy kék szemével. Nincs már hatásuk reám. S hiába fog hívni, hogy menjek utána.

S ha még egyszer idézni merné a Reville hercegnő mondását, hogy:

— Az életnek csak egy gyönyörűsége van: a szerelem.

Akkor én hozzátenném!

— A szerelem és a fürdőzés, mely utóbbi nélkül az okos lelkek el sem tudják képzelni a szerelmet.

azon nagy ablakok, melyek alkalmazva vannak egyszerűbb homlokzat kifejtése mellett is oly impozánssá teszik ezen épületet, hogy az semmi ráerőszakolt nagyobb torony, kisebb torony, szeglet s több hasonló toldott foldott ezen város komoly puritán jellegével ellentétben álló ornamentumokra nem szorul és egyszerűbb homlokzat kifejtéssel is az összes főtéri épületeket hosszú ideig uralja.

A disztorony annak költséges alapozást, falazatot, a vele összeköttetésben lévő melléktető diszítések, a mellőzhető munkák elhagyása a kiadásokat oly mértékben redukálják, hogy azon fedezetlen összeget a melyre a fellebbezők egyik csoportja, támaszkodik a többszörösen meghaladja és azt is lehetővé teszi, hogy talán néhány száz forint magasabb költséggel Debreczen város sekháza, a mely annak idején is debreczeniek által építetteti, most is debreczeniek által építtessék tovább, a mely utóbbi intézkedés által a felebbezők második csoportjának törekvése is kielégítést talál.

Nem kell ehez semmi különösebb intézkedés, semmiféle a városi tanács iránti bizalmatlanság színét mutató határozat, hiszen a tanács a közgyűlés kétszeri határozatának tett eleget s ezzel a bizalmatlanságra nem szolgált rá, nincs szükség további halogatásra, amely a városra mindenesetre tetemes károsodással és a város compromittálásával lenne összekötve, már pedig különösen az utóbbit mégis csak elkellene kerülni, egyedül az mondható ki, hogy a tervezetbe a közgyűlés által különben is csak egyetlen szavazattöbbséggel beerőszakolt torony, az ezzel összefüggő tetődiszítések hagyassanak el és a homlokzatra tervezett főszdiszítések tetemes része mellőztessék. Az épület belső beosztása, a fölépcső elhelyezése, az előcsarnok kiképzése, a tornyot hordó falak elmaradásával csaknem változatlanul hagyható és ennél fogva a város bizalmával megtisztelt műépítészek, a kik terveiket eddig is a városi hatóság által megadott direktívák szerint készítették, pár hét alatt, a míg az állványozások eszközöltetnek, a homlokzatokat átalakíthatják.

E tekintetben sem leendő tehát itt akadály.

Az épület bontása mielőbb megkezdhető, mivel azon módzat, a melylyel a városi munkák vállalatbaadatnak, még terv változtatás mellett is a város érdekét teljesen megvédelmezi s a város rendelkezik oly közegekkel, a kik érdekét akarják és képesek is megvédeni. E tekintetben semmi nemü aggodalomra nincsen ok.

A vasárnapi értekezleten ismételve emlegetett pénzösszeg aligha lesz elegendő; nem lesz elegendő a második emelet építésére, diszlepcsőház s más épület részek létesítésére, a nagy terem kibővítésére, a homlokzatnak, bár a tervezetnél szerényebb, de még sem tulszerény és imponáló kiképzésére, a fedél külső részének palafedéssel ellátására sem most, sem sem jövőre. Ezen összeg emlegetése a kivített csak megnehezíti, csak akadály gördítés az építkezés elibe, a nélkül, hogy a város érdekének valamit használna, annál fogva az volna kimondandó, hogy a termen oly módosítások tétessenek, a mely mellett a már megszavazott pénzösszeg betartása teljesen biztosítva legyen.

Én úgy hiszem, hogy csakis ez leendő a város érdekének megfelelő intézkedés, csak is ily módon leendő ezen már régóta húzódo, a város érdekéből igen fontos kérdés a megvalósulás útjára terelhető.

Balogh.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattára felelők felvilágosításokat átad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Mépkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvénytörvényeknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Famunkatartás. A közgyűlési egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

A debreczeni kir. járáshíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

— **Görgy Vincze — előléptetése.** A király görgeői és toporezi **Görgy Vincze** ezredest — eddigi ezredénél létszám felett vezetés mellett — beosztva a kolozsvári VI-dik honvéd kerületi parancsnokságnál rendszeresített tábornoki helyre, a 81-dik honvéd gyalog dandár parancsnokává nevezte ki.

— **Tanárválasztás a kollégiumban.** A tiszántúli ev. református egyház kerület tanárválasztó küldöttsége ma délelőtt töltötte be az akadémia és főgymnázium üresedésben lévő tanszékeit. A bizottság délelőtt tíz órákor kezdte meg a kollégium kis tanácstermében a választást **Kiss** Áron püspök és gróf **Dégenfeld** József társelnöke alatt; a bizottság tagjai közül ugy az egyházkerület mint a debreczeni egyház részéről heten-heten voltak jelen. A bizottság első sorban az akadémiai tanszéket töltötte be. **Sass** Béla akadémiai igazgató előterjesztette a közös tanárkar által megalapított jelölés sorrendjét a következőkben: első helyen ajánltatik **Dr. Dézsy** Lajos budapesti egyetemi könyvtartást, második helyen **Dr. Pruzsinszky** Pál kisujszállási főgymnáziumi igazgató, harmadik helyen **Ferenczy** Gyula krassói ev. ref. lelkész, negyedikén **Dr. Aczél** József marosvásárhelyi főgymnáziumi tanár, ötödiken **Lányi** Lajos mezőtúri gymnasiumi tanár és hatodik helyen **Hegyi** József nánási gymnasiumi tanár. A tanárválasztó bizottság a választásra az öt elsőst kandidálta s megkezdődött a szavazás, amelynek eredményeképpen a bizottság a harmadik helyen ajánlott **Ferenczy** Gyulát választotta meg az akadémiai tanári tanszékre nyolcz szavazattal. A többi hat szavazatot az első helyen ajánlott **Dr. Dézsy** Lajos kapta. A gymnasiumi tanszék betöltését hosszabb vita előzte meg, miután többen csak a tanszék ideiglenes betöltését indítványozták, a vita befejezése után azonban a tanszék végleges betöltését határozták el s **Elek** Lajos főgymnáziumi helyettes igazgató terjesztette elő a közös tanárkar által a pályázók között megállapított jelölési sorrendet. Első helyen **Lányi** Lajos, másodikon **Hegyi** József és harmadik helyen **Dr. Peczkó** Ernőt ajánlotta a közös tanárkar. A választó küldöttség a **Dr. Bartók** Jenő főgymnáziumi helyettes tanár pályázatát, miután az későn érkezett, figyelembe nem vette. A szavazás a három pályázó között olyan eredményre vezetett, hogy a **harmadik helyen** ajánlott **Dr. Peczkó** Ernő volt premontréi tanár 10 szavazattal a **Lányi** Lajos négy szavazata ellenében a főgymnáziumi rendes tanárává választatott.

— **Tisztújítás Hajdu-Nánáson.** A tisztújítás Hajdu-Nánáson **Rásó** Gyula királyi tanácsos alispán elnöke alatt példás rendben minden izgalom nélkül tegnap folyt le. A régi tisztviselők csaknem mind megmaradtak. **Fodor** Gábor első alkapitány helyébe, a ki anyakönyvvezető helyettes lett, **Sebestyén** Gyula másodalkapitány választatott meg, ennek helyébe pedig **Csohány** Miklós jött. A választást délben bankett követte.

— **Helyi zsurnalisztika.** **Mile** Pál, ki a „Debreczen“ nek több mint egy évig volt szorgalmas rendes belső dolgozótagja, a tegnapi napon kilépett a „Debreczen“ szerkesztőségének kötelékéből.

— **Lelkészképességi vizsgálatok.** Az ideai lelkészképességi vizsgálatok sorrendjét ma állapította meg **Kiss** Áron püspök s erről körlevélben értesítette az egyházkerület esperesét. A körlevél szerint a vizsgálatok szeptember 15-én kezdődnek s a vizsgára jelentkezők 14-én délután négy órákor kötelesek a püspöknél jelentkezni. Az első képességi vizsgát tevők a vizsga tárgyait képező tudományok köréből szabadon választott témáiról otthon készített tudományos dolgozataikat kötelesek beküldeni, melynek tárgya szabadon választható — f. évi szept. 1-éig, mellékelvén ahhoz, a theologiai tanfolyam hallgatása alatt készített írásbeli munkalataikat is; a II-ik lelkészképességi vizsgát tevők a következőkről készítsék dolgozataikat:

a) egyházi beszéd. Alapige Róm. I, 16. „Nem szégyenlem a Krisztus Evangyéliomát: mert Istennek hatalma, minden hívőnek idvességére“, b) kátémagyarokat. XVII. Urnap. 45-ik kérdés: „Mit használ nekünk Krisztus feltámadása? Az egyházi beszéd elő- és utóimával készítendő és betanulandó.

— **A városháza építése** ügyében ma figyelemreméltó cikket közlünk, amely ebben a bonyolult kérdésben a lehető leg-helyesebb megoldást keresi. Kapcsolatban főlemlítjük, hogy Szabó József főszámvevő, Juhász Ignác és több városi bizottsági tag a vasárnapi értekezleten előadott határozati javaslatukat írásban beadták a holnapi közgyűlésre.

— **A főgondnok betegsége.** Épen tegnap közöltük nagy örömmel, hogy a beteg **Vállyi** János egyházkerületi főgondnok állapotában javulás állott be. Azonban ma megint aggasztó hír érkezett **Majtisról**, fiától **Árpádtól**, aki táviratilag hívta ki ma délben **Dr. Losonczy** Almost, Hajdúvármegye kitűnő főorvosát, édes atyja beteg ágyához. A szeretett főgondnok tegnapelőtt reggel baloldalon apoplexiába esett. Állapota igen aggasztó.

— **Pótérettségi a kollégiumban.** A főgymnáziumban az ideai pótérettségi vizsgálatokat a következő sorrendben tartják meg: Szeptember 8—12-ig írásbeli vizsgálatok, jelentkezési határidő szeptember 7-éig, szóbelileg 15—16 napjain, jelentkezési határidő 12-én déli tizenkét óráig.

— **Ivánka Imre.** A magyar közéletnek gyásza van. Régi jelese, **Ivánka Imre**, valóságos belső titkos tanácsos, főrendiházi tag — mint tegnap távirataink között jeleztük, — tegnap reggel háromnegyed négy órákor, besnyői nyaralójában háromnapi szenvedés után elhunyt. Vele

ismét kidőlt egy azoknak a folyton ritkuló sorából, a kik a negyvennyolcadiki dicsőséges napokban, a harezteren kezdtek közpályájukat. Régi politikai és személyes barátság kapcsolta Tisza Kálmánhoz, a kinek balközépi vezér korától kezdve állandóan törzskarához tartozott. A képviselőháznak harmincz évig volt tagja: 1861-től 1891-ig. Mint közlekedésügyi szaktekintélyt többször emlegették a miniszterségre is legkomolyabban 1880., a mikor Péchy Tamás közlekedésügyi miniszterből képviselőházi elnök lett. A képviselőházban legutóbb Szabadka város egyik kerületét képviselte, — a mely az 1892-diki választások alkalmával nem választotta meg újra. — A politikában ettől kezdve alig játszott aktív szerepet. 1894-ben a főrendiház tagja lett és a második egyházpolitikai vita idején a szabadelvű javaslatokat támogatta szavazatával.

Ivánka Imre, szül. Felső-Szemeréden (Hont) 1818. decz. 9-én, 1838-ban hadnagy a palatináris huszároknál. 1848-ban honvéd-százados és Batthány Lajos miniszterelnök titkára. 1848. aug. 17-én honvédnagy s a dunáninneni nemzetőrök parancsnoka. Pákozdnál megverte a horvátokat. Mialatt a magyar hadsereg kétszer vonult be Ausztriába visszarendeltetvén, Ivánka annak jobbszárnyát fedezte. Okt. 12-én honvédezredes s a magyar főszereg jobb szárnyának parancsnoka. Ezután Kossuth ultimátumával Windisgrätzhez küldetett s utjában Jellasics által elfogott s Königrätz városába elzárattott. A forradalom után 1850-ben megkegyelmeztetvén, gazdaságára tért vissza s megházasodott. 1861-ben képviselőnek választatván, a határozati párthoz csatlakozott s innen kezdve (1865—92.) minden országgyűlésnek s a delegációknak tagja volt, Ghyczy és Tisza Kálmánhoz csatlakozott. A hetvenes években a nádudvari kerületet is képviselte. A társadalmi téren is nagy tevékenységet fejtett ki. 1882-ben megkapta a Szent-István-rend kiskeresztjét. A magyar észak-keleti vasutat ő építtette s annak államotitására (1891) vezérigazgatója volt. Az ev. egyetemes gyámintézet világi elnöke. A magyar örökösök-egyletnek sok évig igazgatója. A magyarországi szabadságművesek nagymestere. Több magas rendjel tulajdonosa. Közgazdasági, humanitárius és politikai érdemeinek elismerésül valóságos belső titkos tanácsossá nevezték ki. 1895. feb. 9-én a főrendiház tagjává nevezte ki a király.

— **Megőrült a felesége után.** Kocsis Balint nagy-létai lakos két évvel ezelőtt a község egyik legvagyonosabb embere volt. — Három háza díszelget a községben s a határban nagy földbirtoka terült el. Kocsis szerencsétlenségére egy olyan leányt vett el feleségül, ki uri passzióval szeretett élni s e mellett nem a leghűbb hitves volt. Férjének vagyonából nagyban költelezett, nem nézve, hogy a jövedelem nem igen fedezi a kiadásokat. Nem törődött azzal, hogy a kész tőkét emészti fel. Férje nem szólt neki, nem törődött azzal, hogy neje oly nagyban költelezik, felesége kedvében járt mindög, mert nagyon szerette a feleségét. Két izben a hűtlen s kicsapongó asszony ott hagyta Kocsist, de a jó férj mindannyiszor vissza hozta a házhoz. Midőn már az utolsó darab butordarab is oda került, az asszony újra otthagya férjét s semmiképp sem volt hajlandó férjéhez visszamenni. Kocsist ez annyira elkeserítette, hogy buskomorságba esett. Az utóbbi időben már a téboly jelei is mutatkoztak a szerencsétlen emberen s ilyen állapotban találta meg a rendőrség tegnapelőtt a fő utcán. A boldogtalan, szebb napokat élt embert a tébolydába szállítják.

— **Anna-bál Bikszádon.** A bikszádi gyógyfürdőben, a hol debreczeniek is számosan

szoktak nyaranta tartózkodni s a melynek forrásvizét üdítő és gyógyító czélból sehol oly kiterjedten nem fogyasztják, mint Debreczenben, — mint lapunknak onnan írják — szombaton tartották meg a hagyományos Anna-bált. A mulatság, melyet a fürdő derék igazgató-orvosa, dr. Ecsedy Gedeon rendezett, kitünően sikerült, a fürdővendégek és a környékbeli intelligens közönség részvétele mellett. Kétségtelenül veszteség volt, hogy több debreczeni vendég a bál előtti napokon hagyta el a fürdőt. Debreczenből, a fürdő tanulmányozása czéljából éppen itt időzött dr. Bruckner Ernő és neje vettek részt a kedélyes mulatságon.

— **Az evangéliumi szövetség világkongresszusa.** A budapesti hold-utcai skóti iskola nagytermében vasárnap Szabó Aladár dr. ref. teológiai tanár előadást tartott az evangéliumi szövetségnek legutóbb Londonban tartott világkongresszusáról, amelyen a dunamelléki ref. egyházkerület képviselőjében ő volt jelen. Az evangéliumi szövetség 50 éves jubileumát tartotta Londonban június 29-én és a következő napokon. A szövetség czélja a különböző protestáns felekezeteket a közös keresztény igazságok köré gyűjteni és egyesíteni, az evangéliumi igazságokhoz való ragaszkodást követni és a vallásukért üldözötteket védelmezni. A kongresszus az Exeterhall nagytermében folyt le 3000 ember jelenlétében lord Polwart elnöklése alatt. Képviselve volt az angol és az ír püspöki egyház, amaz az exteri püspök, emez a dublini érsek által, továbbá az összes angol evangéliumi egyházak s a világ összes protestáns felekezetei. A külföldi vendégeket angolul lord Polwarth és francziául Sinclair, londoni fődiakonus üdvözölte. Amikor Magyarország képviselője állott föl, viharos éljenzés támadt és a magyarok iránt való rokonszenv a gyűlésnek következő napjain is többször nyilvánult. Jun. 30-tól kezdve az evangéliumi szövetség összejövetele a Mildmay-Park nagytermében voltak, ahol angol, amerikai, német, franczia, holland és magyar szónokok részlete előadásokat tartottak, amelyekben felütnették az evangéliumi protestantizmus sikeres munkásságát.

— **Hirsch Virág.** Hirsch József nagyváradi lakos újszülött leányának lengyelzsidó jargonban ezt a nevet adta: Blime. Mikor ezt az anyakönyvvezetőnek bejelentette, az azt mondta neki, hogy a Blime név nem egyéb mint a német Blume elferdítése, német nevet pedig az anyakönyvbe írni nem szabad. Beírta tehát a kis leányt így: Hirsch Virág. Az apa ebben sehogy sem akart megnyugodni, föllebezett, hogy az ő leányát írják be Blimének. Föllebezését azonban elutasították, a kis leány tehát Virág maradt.

— **Meglopott czirkusz.** A jelenleg városunkban időző özv. Enders M.-né czirkusz igazgatója Merkel tegnap a II. ker. rendőrségnél jelentést tett, hogy a czirkuszhoz tartozó ruhatárból több ruha eltűnt. A rendőrség a vizsgálatot megindította s e közben a h.-hadházi csendőrs táviratilag értesítette a rendőrfőkapitényságot, hogy H.-Hadházon elfogtak a csendőrök egy Stopa Károly nevű egyént, kinek több rendbeli czirkuszruhát s 40 drb özv. Enders M.-féle belépő jegyet találtak. A rendőrség a sürgöny vétele után kiderítette, hogy Stopa két héttel ezelőtt Endersnél volt szolgálatban s valószínűleg távozása alkalmával lopta el a ruhákat. A társulat egyik tagja tegnap este Hadháza utazott s annak hazatérte után folytatja a rendőrség a további vizsgálatot.

— **Jelentkezeti tolvaj.** A „Biká”-ból a farsangon Gyulai Nagy Sándor hetes 150 forintot ellopott és megszökött. A rendőrség ekkor mindenféle köröztette, de seholsem

akadtak reá. A tolvaj most, miután a pénz elfogyott, jelentkezett a rendőrségnél, a hol azonnal letartóztatták. Ügyét a kihallgatás után átteszik a kir. ügyészséghez.

— **A debreczeni dalegylet hangverseny körútja.** A debreczeni dalegylet választmánya elhatározta, hogy az augusztus hó 16-án tartandó országos dalverseny után hangverseny körutat tart a Balaton vidékén. A hangversenyeket, melyek bizonyára nagy érdekességet fognak kölcsönözni a Balaton vidéki fürdők és nyaralóknak, — minden alkalommal játékonny czélra rendezik.

— **Hatszáz tü egy női testben.** Röntgen-sugarakkal e napokban érdekes kísérleteket hajtottak végre New-Yorkban. Egy Morford Elvira nevű leány képezte a vizsgálat tárgyát, a kinek az a látszólag gyógyíthatlan mániája van, hogy mindig tüket nyel, vagy azokat különféle helyeken testébe surja. A szegény leányt már százszor operálták, de a tüket nem tudták eltávolítani testéből. — A Röntgen-sugarakkal végzett kísérletek segítségével hatszáz tüet húztak ki a kezelő orvosok a leány testéből.

— **A városháza építése** ügyével már a pesti lapok foglalkoznak, amint ezt a Pesti Napló mai számában olvassuk.

— **Ingyenes vendég.** Valent Pál nagyváradi faezer mesterlegény tegnap idejött Debreczenbe s a Kopeckhy vendéglőjébe bement ebédelni. Ebéd után hosszú ideig álldögált még, a míg végre kijelentette, hogy nincsen pénze, a miből fizessen. A dolog vége kiló-kés lett.

— **Lövészet.** A debr. lövész-társulat tegnapelőtt d. u. tartott díjlövészetén díjat nyertek: legjobb szegélvessel: Fürst Ödön 1 drb aranyat legjobb mélylövessel: Mezey Mihály kir. közjegyző (Nagy Váradról) 4 koronát. Legtöbb körívessel: Tóth Ferencz (Nagyváradról) 2 koronát.

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától.*

A miniszterelnök ellenjelöltje.

Budapest, július 28. Egyik kolozsvári napilap kijelentése szerint Szilágy-Somlyón Bánffy Dezső báró miniszterelnök kerületében ellenjelölt állításáról szó sincsen; a kerületben Volojan nevű örömmény ügyvéd egyáltalában nincsen is.

Affendakisz-ügye.

Budapest, július 28. Affendakisz Periklesz előtt ma délelőtt hirdették ki a budapesti kir. ítélőtábla ítéletét, a mely szerint négy és fél évi fegyházat kapott. „Fellebbezek,” szólott s kérte a saját költéségén való ellátást, a mit nem engedélyeztek.

Két nyilatkozat.

— *Válasz a Debreczennek.*

A Debreczen tegnapi kirohanása a vasárnapi népünnepély és annak rendezői ellen, akik kevés kivétellel újságírók s így a tartozó kollegiális megsejtését is látták ezen támadásban, két tiltakozó nyilatkozatot provokált. Egyik a *professzionatus* hirlapíróké, a másikat a rendező-bizottság írta alá. Egy-más mellett közöljük mindkettőt:

I.

A debreczeni hirlapírók ma délelőtt a „Debreczeni Ellenőr” szerkesztőségében értekezletet tartottak, amelyen a „Deb-

reczen" tegnapi számában a népünnepély rendező bizottsága ellen intézett durva támadás képezte hosszas eszmeesere tárgyát. Tekintettel arra, hogy a rendező bizottság tagjainak jó része a debreczeni sajtó professzionátus munkásaiból áll, a hírlapírók a támadásban közös sérelmet találnak. Tisztában vannak azzal, hogy a népünnepély rendezőbizottságából kihagyott Kohányi Gyula, akivel a hírlapírók eddig is csak a végszükségben érintkeztek, sértett hiúságból szórta sajtó kollégái ellen a leggyalázatosabb rágalmakat. Epen ezért ma tartott értekezletükön határozatilag kimondották, hogy Kohányi Gyulával minden érintkezést megszakítanak, társaságukból kizárják, a hol a hírlapírókat a közvélemény szolgáltatásban munkamegosztás összehozza, ott el nem ismerik s mint olyan embert, aki sajtó, az ő kontárkodását eddig esendes hallgatással eltűrő kollégáit is képes lenne megfeszíteni, egyszerűen megvetik.

Az összes debreczeni professzionátus hírlapírók.

II.

A Debreczen tegnapi számában megtevesztett hangon intéz támadást a rendező bizottság ellen s az elfogulatlan közönség elismerésével szemben képtelen és alaptalan vádakot hadar össze.

A rendező bizottság, mely az ünnepély sikere érdekében tőle telhető odaadással, szorgalommal és fáradozással felelt meg nehéz tisztének, mindent elkövetett, hogy a rendőrség és tüzoltóság támogatása mellett rendet tartson fenn. Hogy rend volt és botrány, verekedés nem adta adta elő magát, azt mindenki nagyon jól tudja. Külön véleményt alkot magának a Debreczen cikkírója. De miért? Mert a rendezőség sorába nem veték fel, tehát sértett hiúságból. Ezért torlalt épen nem nemes bosszút s ezért intézett dühös kirohanást egy tizenkét tagú bizottság ellen.

Hivatkozik jog- és alaptalanul a nagyváradiak nyilatkozatára, a kik pedig épen ellenkezőleg, a sok leleményességgel és érdekességgel végrehajtott népünnepély lefolyása felett számosak jelenlétében a legnagyobb elismerésnek adtak kifejezést a rendező bizottság diszelnöke előtt.

Fölötte van a rendező bizottság minden egyes tagja annak, hogy működésüket olyan lapokban bírálják el, a hol nem az érdemre tekintettel osztogatják az elismerést, hogy működésük felett olyan ember ítélkezzék, a ki sértett hiúságával a kőből is vért szeretne fakasztani.

A rendezőbizottság tudta a multban, ismeri a jelenben és a jövőben is tudni fogja kötelességét. Amivel a nyilvánosságnak tartozik híven fog megfelelni, de méltósága és az ezikkiró feletti fensőbbsegs, becsületes törekvése és munkálkodása teljes tudatában minden vádat nyíltan és határozottan vissza utasít.

A tizenkéttagú rendezőbizottság.

Meleg van.

Ugy szerettem ezt a szeles, poros várost, olyan nagyon szerettem egész mostanáig. Az volt az egyetlen kívánságom, hogy életemnek minden napján itt fujja tele szememet-számam porral a szél, itt is temessenek

majd el, szép sárga homokba, akáczfák árnyába.

Szerettem ezt a várost és büszke voltam rá. Egy tősgyökeres czivis szívét nem tölti el jobban, a ragaszkodás. ez iránt a város iránt mint az enyémet eltöltötte. És ha husz négyemeletes bérpalotát építettem volna a fővárosban — talán nem volnék olyan büszke rá, mint ennek az én városomnak a rohamos haladására, amiben pedig nekem nincsen semmi részem. Mert eddig egy házat sem építettem és félek tőle, nem is fogok soha...

Hanem azért a kis Kóbi nem tud úgy elhenczegetni az új miczisipkájával, mint én, ha el mondom, hogy mikor én idekerültem, a kollégiumot is beleszámítva összesen három kétemeletes ház volt a városban; hogy még akkor a csónakázó tót fagyasztottuk be koresolya pályának és kedves jó szüleink minden koresolyázás után olyan örömmel fogadtak bennünket, mintha Amerikából jöttünk volna meg — mert biz a jég nem egyszer beszakadt; hogy a népkert sátrában majálisoztunk; hogy téglajárdán jártunk; hogy ha az erdőre akartunk menni — és nem gyalog — legalább 60 krba került, mert még akkor egyedül a két lovas kocsik voltak ismeretesekek, — konflis, kis vasutnem létezett; hogy még akkor a Kossuth-uteza végi kalvinistáknak a kistemplomba kellett gyalogolni; hogy még akkor reméltünk ártézi kutat, hogy mindennek még csak 13 esztendeje, és milyen bámulatos, milyen rohamos fejlődést mutat fel ennyi idő alatt ez a mi városunk. Tizenhárom év alatt legalább kétszer olyan szép lett, amilyen eddig volt.

Hát szerettem ezt a várost, hogy ne szerettem volna. És szerettem benne az embereket, ezeket a nehezen hevülő, de igaz szívű, de egyenes lelkű romlatlan magyarokat. Szerettem különösen a hölgyeket, lányokat, asszonyokat mind, akik szépek, szebbek mint bárhol másutt, szépek és imádásra méltók. — Legfőképen pedig szerettem köztük egyet — bársonyszemű, piros ajku szép barna leányt. Ezt mindenek felett legjobban szerettem sóvárgó, igaz, becsületes szerelemmel. Nem ábrándoztam én utána, nem sóhajtoztam poéta módjára, éjszakáimat sem töltém álmatlanul keserves rimek faragásával, de gondolataimat ő foglalkoztatta, tetteimet ő irányította, álmaimat ő aranyozta meg. Tudtán kívül, akaratán kívül nagy jóltevő volt ő nekem.

— Óh de — jaj, beh meleg van. Ezt nem lehet tovább kiállani. A szobában, a kertben, az utcákon. Mindenütt éget a forróság. És ha legalább csak hőség volna. De ez a rettenetes forró szél, ami csapkodja az ember szemébe az izzó homokot meg apró kavicsokat.

És ez az aszfalt jaj de rettenetesen forró. Szinte süpped a lábam alatt és égési a cipőm keresztül a talpamat.

Ezek a nagy bolond házak meg csak arra valók, hogy összeszorítsák a levegőt — árnyéket nem tartanak.

A kis vonatot bizonyára azért találták ki, hogy az ember egy negyedóra hosszat elácsolgjon a kaszinó sarkán a tikkasztó melegben, ha az erdőre akar jutni.

Eleped az ajkam a szomszúságtól, a langymeleg víz nem képes lehűteni — és nincs meg egyetlen reményül a nagytemplom előtti kutbódé. Nem lesz nekünk soha elegendő vizünk.

És az emberek... Ah, az emberek csak ádáz irigységgel tudnak eltölteni. Ők mindnyájan élvezhetik a friss jó falusi levegőt — ki erre, ki arra, csak nekem kell itt égnem, tikkadnom.

Ezelőtt — bezzeg ezelőtt én is elmentem nyaranta és bolyonghattam hűs, árnyas helyeken, zöld pázsiton, virágok között. És ha elunatkoztam a nagy egyedülletben, olyan őszinte vágyakozással gondoltam erre a városra, ezekre az emberekre.

És a kiskertünk árvácskái között mindig eszembe jutottak az ő szép fekete szemei, a melyek ép olyan sötétek, ép olyan bársonyosak, mint az árvácska szirmai. És még erősebben éreztem a szerelmet, a vágyakozást utánna.

Most — eh, most nem érzek egyebet, csak a nagy hőséget és szeretném jégbe hűteni magamat, vagy szeretnék egyáltalán nem létezni. És nem sovárgok senki, semmi más mint egy pohár jó friss víz után.

Meguntam, szörnyen meguntam ezt a várost. Meguntam az embereket, meguntam magamat.

Szeretnék szökni minél előbb innen, hogy újra szeretném Debreczent, hogy ott, az árvácska virágok között, újra szerelmes lehetnék én gyönyörűséges virágom, magába.

(nb.)

Kirándulás a Hortobágyra.

— Reclam a pusztának. —

Messze földről érkező idegeneknek egyik legszebb, legérdekesebb látni valónk gyanánt mutatjuk be a Hortobágyot. És valóban, méltán.

Nekem is volt részem tavaly egy ilyen alkalmi kirándulásban; és midőn most, emlékeimet fölfrissítendő, akkori jegyzeteimet előveszem, olyan élénkséggel támadnak föl bennem a szerzett benyomások, hogy ellenállhatatlan vágyam támad, azokat papírra vetve, még egyszer átélni.

A friss reggeli szélben hajladozó füvek és itt-ott felénk bólintgató fák között vigan robogett vonatunk a pusztá felé. Jobbról-balról apró tanyák és óriási tengeriföld táblák maradoztak el mögöttünk, majd nagyobb tanyák és egy-egy állomás: Maacs, Nagyhat-tanya... De hát a Hortobágy? En azt képzeltem, az lesz az első állomás és ime, már kettőt elhagytunk, még se vagyunk ezélnál. Elhagytunk biz' ott még egy harmadikat is és ez már valódi állomás, nemesak afféle megállóhely: már mint B.-Ujvárost.

Idáig még volt némi hullámzatossága a talajnak, de itt már egészen sík lapály következik, melyet alig szakít meg egy-egy kútgém, vagy 3—4 törzsből álló facsoport.

Mintha fakóbb színt váltott vón' a tájék; a zöld legelő, és kövér tengeri földek után valódi pusztának látszik a hőtől megperzselt óriási terület.

Végre itt a Hortobágy. Egyelőre csak az állomás; honnan meglehetősen poros, árnyéktalan ut vezet a csárdához, melynek udvarán 4—5 cigány a Rákóczy-induló hangjaival fogad bennünket. Hát ez a csárda? Csalódottan nézek végig rajta. Nem ilyennek képzeltem én a hortobágyi csárdát: hisz ez valóságos fogadó. És még csak nem is nádból van a födele!

A csárda melletti kis árnyékosba vezetnek bennünket, hol poros levelű, ritkás akácfa csoport ad némi oltalmat a kora reggeli órák daczára is forrón letűző nap-sugarak ellen és hol már terített asztalok várnak. Pompás, változatos villásreggeli, sör és bor is quantum satis... kinek jutna eszébe, hogy a pusztá közepén találja itt magát? Piros, pozsgás böszörményi menyecske sürgölődik körülöttünk s a háttérben tisztességes illemtudással pásztorember sorakoznak, köztük egy-egy meglepő szépségű tipikus alak. — Kiadják a jelszót: menjünk a hidhoz! Csakhogy

nem a hid fölött, hanem alatta megyünk át, az egyik iv alatt és itt, a helyet, hogy mi fizetnek meg a vámot, nekünk kedveskednek pompás, frissen sült fonatossal, melyet itt sodoritgat nagy buzgalommal egy debreczeni menyecske, míg egy másik szabad tűz elibe akasztott bográcsban forró zsirban sütögeti.

Meg nem tudom érteni, hogy ez a nagy köhid minek? Hiszen ez a kis tócsaszerű víz, mely egyik ive alatt meghúzódva pihen, oly csekély, hogy legföllebb bokáig ha ér. Azt mondják különben, hogy nem mindég ilyen és tavasszal, mikor megárad, a partokon is tullep.

A hidtól egy nagy, korlátoktól barázdált és körülvevő térségre megyünk. Itt esnek a nevezetes hortobágyi vásárok: mondja a vendégek egyik érdemes kalauza, az egyik hortobágyi állatorvos. Mert vannak itt ketten is és mindakettő a Mátán, a csárdától nem messzeire eső tanyán lakik, hol a hatalmas mátai biztos, Farkas Albert uralkodik és igazgatja nagy Hortobágy országot. — Most tömördek szobánál szebb ló és csikó száguld fel és alá a téren; míg egyetlen csikós, lóháton ülve karikásával tartja rendben őket. Szégyellem bevallani, de biz én nem sokat értek a lovakhoz és így nem sok maradt meg emlékezetemben a derék állatorvos ur magyarázataiból; annál jobban megragadta figyelmemet, midőn valaki a láthatár egyik pontjára mutatva, felkiáltott: ott a délibáb! Csakugyan — most még csak vékony kis fehér vonal; de egyre szélesedve, úgy tűnőti föl azt a három-négy fányi csoportot mintha vízben állana. — De micsoda hőség! És egy zöld fűszál sehoh; — csuda, hogy a jószág megélhet itten. És pedig megélhet. Azok a gyönyörű állatok nem olyanok, mintha éheznenek és mikor a csikós, az ide-oda terelgetést és körbe futtatást megelégetve, nem pattogatja többé karikását, olyan szilaj rohanással vágnak neki a pusztának, mintha csak a világ végéig meg sem akarnának állani.

Most pedig kocsikra fel és ki a rónaságra! Ah, a tenger...! A meddig a szem ellát, síkság mindenütt. Egy-egy kútgem — vagy tán hajóvitorla? — és csak messze-messze, a látóhatár legalján, egy kis tanya vízben, tulnan meg egy ehány fa, hosszú elnyúló viziükör felett. A házikónak s a fáknak is, megfordított képe tükröződik a vízben s a mint tovább megyünk egész tanyát kazlástól, boglyástól látunk a vízbe merülve; — holottan semmi más, mint egy kis sárga domb és fölébe tűzött egy-két darab fa: azokkal üzte játékaikat a délibáb.

— Mert víz nincs itt sehoh; magyarázza a hajdu, ki kocsisunk mellett ül; — még az Arkus patak is egészen kiszáradt és kiaszott a fü a legelőn a hosszas szárazság miatt.

S a délibáb építget egyre és erdőfolyót fest az égkárpit aljára; de oh amott, az már nem erdő, sem tanya; — egy ragyogó tündérvár: Fata morgana tündéraszony palotája az. Hogy ragyognak a napfényben tornyai, és milyen magas és alatta mily széles, nagy folyó! Nem lehet az, hogy a nádudvari torony képét vetette volna fel a délibáb; — lám, a prózai gyakorlatiasság már ide is eljutott s a puszták lakója se hisz már a pusztai tündérmesékben. Hol, milyen mosolygó fölényvel kérdezi: akarjuk-e meg hallgatni az Arkus folyó regéjét. Persze, csak olyan mese, de ha megtetszik hallgatni, elmondhatom. Nagyon szívesen meghallgatjuk, siettem mondani; holmi tündérmesét, vagy történeti adoma félét remélvén hallani a Hortobágy felől. Nem volt sem az egyik, sem a másik fajtából való; de azért csak elmondom úgy, amint én hallottam.

(Vége köv.)

Közgazdaság

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése. 1896. július hó 28-án.

Államadósság:		
Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.40 122.90
„ vasuti beruházásiköt. 4%.	124.75	125.50
„ koronajárdék 4%.	—	99.25 99.75
„ regále vált. köt. 4%.	—	100.— 101.—
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	123.75 124.25
Egységes állam kötvény 4 ¹ / ₁₀ %.	101.50	102.—
Tisza-szeg. 4%-os nyerem.-sors	139.50	140.50

Részvények:		
Magyar hitelbank részvény	—	391.50 392.—
Osztrák hitelbank részvény	—	363.— 363.20
Magyaripar-és keresk. bank. r.	106.50	107.—

Sorsjegyek:		
Magyar jelzálogbank 4%-os sorsj.	123.25	124.25
3-os	105.—	105.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	116.—	117.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.—	10.40
Osztrák	—	18.10 18.50
Olasz	—	11.75 12.25
Bazilika sorsjegy	—	6.60 7.—
Jó-szív	—	3.10 3.40

Pénztermek:		
Cs. és kir. arany	—	5.64 5.72
20 markás arany	—	11.75 11.80
20 frankos arany	—	9.49 9.51
1 Sovereigns	—	11.98 12.02

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, július 27.

Buzát ma mérsékeltén kínáltak, a kereslet korlátolt volt. Elkelt szilárd irányzat mellett 20.000 mm. buzát 5 krral, új buza itt-ott 2 és fél krral magasabb áron.

Eladatott:

Buza: Tiszav.:	1200 mm. 81.5 kg.	6.95
frton, 250 mm. 81 kg.	7.87 és fél frt.	100
mm. 81 kg.	6.85 frton, mind három hóra.	
Rozs:	5.42—5.50.	
Zab:	6.15—6.57.	

Határidő-üzlet.

Az irányzat eleintén szilárd volt s áruk engedtek, utóbb azonban lanyha lett s az áruk is engedtek.

Hivatalos felmondások 1000 métermáza tengeri augusztus elsejei átvételre.

Hivatalos zárófolymok déli 1 órakor.

Buza szept.-októberre	1896	6.34—6.35
„ máj.-júniusra	1896	6.71—6.73
Rozs tavaszra	1896	—, —
„ szept.-okt.-ra	1896	5.22—5.24
Tengeri máj.—jun.-ra	1896	3.79—3.81—
„ jul.-aug.-ra	1896	3.60—3.61
Zab szept.—okt.	1896	5.17—19.
Repeze aug.—szept.	1896	10.40—10.45

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

Buza 1896. ősze	6.33—6.35
Rozs 1896	5.21—5.22
Zab 1896	5.19—5.20
Tengeri 1896 máj.-június-ra	3.80—3.81
Repeze 1896 ősze	10.40—10.45

Kiadóhivatali üzenet.

Többeknek. A nyári idény bekövetkeztével igen sok lakásváltozást jelentettek be előfizetőink közül. Azonban nagyon sokszor megakadunk, mert nem tudjuk vagy a névalírást, vagy pedig a helyet, hová a lap ezután küldendő, elolvasni. A legtöbb esetben a névalírás olvashatlan, minek kibetűzéséhez, ha ugyan az lehetséges, igen nagy idő és türelem kell. Kérjük tehát a t. lakásváltoztató olvasóközönségünket, hogy ugy a nevet, mint a helyet olvashatóan leírni méltóztassanak, hogy ezáltal a lap szétküldése fennakadást ne szenvedjen.

Szerkesztői posta.

K. Á. Feketehegy.

Száraz ágon hallgató ajakkal Meddig ültök csüggedt madarak? Hol késik a cicero-czikk? Minden héten kettő. Ezer üdvözet.

Szülföldem. Még nem üti meg a mértéket. Idővel írhat jobbat.

Kis kíváncsi. Szívesen teszünk eleget kérdésének, hogy mondjuk meg, mi az a Jammó, meg Funicula magyarul, amelyet Somló Emma vasarnap annyi kellemmel énekelt Boccaccio és Petrarcha nyelvén a nagyerdei népünnepélyen. Jammó rövidítése ezen szónak „andrianno”—menjünk. Funicula pedig annyit tesz, mint sikló. A két szó együttvéve „gyerünk a siklóra.” A dal maga abból az időből származik, mikor a Nápoly melletti Vezuv csucsára, melyre addig gyalog kellett felmászni, siklót építettek. Ez volt Nápoly legnagyobb eseménye az újabb időben.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. május hó 1-től.

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:		6.	P.
Budapest—Nagyvárad-felé	hajn.	4	—
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	8	40
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12	36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10	31
Nagyváradra, (P.-Ladánytól gy. v.)	d. u.	3	48
P.-Ladányig (minden kedden)	déli	12	—
Csak P.-Ladányig	este	8	15
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	4	07
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8	—
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	3	05
Csak Szatmárig	reg.	5	30
Miskolc—Kassa felé*	reg.	8	25
Miskolc—Kassa felé**	este	3	10
Szerencs—S.—A.—Ujhely-Kassa felé	d. u.	4	02
H.-Böszörmény—Büd- (m. áll. v.-től)	reg.	5	28
Sz.-Mihály-felé (vásártérről)	reg.	5	51
(m. áll. v.-től)	d. u.	3	57
(vásártérről)	d. u.	4	10
Füzes-Abony felé (m. áll. v.-től)	reg.	4	42
(vásártérről)	reg.	5	—
Óhat-Kócs-Polgár felé m. áll. v.-től	d. u.	4	12
„ „ (vásártérről)	d. u.	4	24
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	8	35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4	17

Budapestről—Debreczenbe indul:			
A d. u. 3 ó. 47 p.-kor	érkező sz.-v.	reg.	9 40
Az este 7 ó. 09 p.-kor	érkező gy.-v.	d. u.	2 15
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor	érkező sz.-v.	este	7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor	érkező sz.-v. (P.-Ladányig gy.-v. átszállással.)	este	9 15
A reggel 7 ó. 20 p.-kor	érkező sz.-v.	éjjel	11 —

Debreczenbe érkezik:			
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	8	47
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	7	09
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2	40
Budapest—Nagyvárad felől	reg.	7	20
Nagyvárad felől (P.-Ladányig gy.-v.)	reg.	5	12
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7	50
M.-Sziget—Szatmár felől	d. u.	12	16

Debreczenbe érkezik:			
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10	16
Csak Szatmárról	reg.	6	58
Kassa—Miskolc felől*	reg.	8	07
Kassa—S.—A.—Ujhely-Szerencs felől	este	12	21
Kassa—Miskolc felől**	este	7	50
(vásártérről)	reg.	8	08
B.-Szt.-Mihály (m. áll. v.-hoz)	déli	8	17
H.-Böszörmény felől (vásártérről)	este	6	30
(m. áll. v.-hoz)	este	6	49
F.-Abony felől (vásártérről)	d. u.	5	20
F.-Abony „ (m. áll. v.-hoz)	d. u.	5	32
Óhat-Kócs-Polgár felől (vásártérről)	reg.	7	44
Óhat-Kócs-Polgár „ (m. áll. v.-hoz)	reg.	8	—
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7	25
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u.	3	18

* Poprád-Felkáról indul jun. 1-től szept. 15-ig, este 10 ó. 57 p. gy. v.
** Közvetlen kocsik Kassáról ind. 12 ó. 31 p. d. u.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Nyitrtér.

Természetes szénsavdús savanyúvíz a mohai

ÁGNES

Forrás. Legjobb asztali és üdítőtál. Kifőző szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Járvány idején préservatív gyógyszernek bizonyult.

Szét-Édeskuty L. udvari szállító Által Budapest.

— Kapható mindenütt. —

Szepesmegyei intelligens család

hajlandó 13 éves III. polg. isk. járó
leánygyermekét a magyar nyelv
elsajátítása céljából egy iskolai évre
cserébe adni.

Bővebbet: **Preiser S.** bádógos mester
urnál **Széchenyi utca, 1807. szám alatt**
Debreczenben. 680-3-1

Kiadó föld

B.-Ujfaluban a kis-andaházi
pusztán **500 holdnyi**
területű gazdasági épü-
letekkel

folyó évi október 1-től
három, esetleg több évre is
előnyös feltételek mellett
haszonbérbe adó.

Értesítés nyerhető: **Jámbor Ferenoz**
földtulajdonosnál Debreczenben, Nagy-
mester-utca 1309. sz. a. 683-3-1

• Az általam leggondosabban összeál-
litott, tekintélyes orvosok által ajánlott
és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ,

mely már eddig is igen nagy elterjedt-
ségnek örvend, kapható minden fűszer-
üzletben, valamint gyógyszerüzletben.

• **Ara egy kis üvegnek 45 kr.,**
nagy üvegnek 90 krajozár. •
Vidéki megrendelések pontosan
tejesítettnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske
minden üveggel ingyen adatik.

TÓTH BÉLA

• gyógyszerüzlet és illatszertáraktára
DEBRECZENBEN (Tisza-palota).

608-52-29

A Kösélyszegeben

(debreczeni határ)

175 hold szántóföld,
urasági lak, szőlő és gyü-
mölcös kert, elegendő gaz-
dasági épületekkel **1896.**
október 1-től 7 évre
haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni **Altman Sámuel Pa. Kö-
sélyszeg** u. p. H.-Nádudvar. 682-3-1

4198 tkv.
1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a
Debreczeni Első Tárarék-pénztár végrehajtató-
nak Somogyi Imre végrehajtást szenvedő
elleni 1100 frt tőkekövetelés és járulékal-
iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir.
törvényszék (debreczeni kir. járásbíró) terü-
letén lévő, Debreczenben fekvő, a deb-
reczeni 7317. sz. tjkben A + 5677/b. hrsz.
a. foglalt ingatlanra az árverést 1215 frtban
ezennel megállapított kikiáltási árban elren-
delte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra
az **1896. évi augusztus hó 25. napjának**
délután 3 órakor a debreczeni kir. törvény-
szék mint telekkönyvi hatóság árverési ter-
mében megtartandó nyilvános árverésen a meg-
állapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlank becslésének 10 %-át, vagyis 121 frt
50 krt készpénzben, vagy az 1881:
évi LX. t-cz 42. §-ában jelzett árfolyammal
számított és az 1881. évi november hó 1-én
3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri
rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-
papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy
az 1881: LX. t-cz. 170. §-a értelmében a
bánapénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-
séről kiállított szabályszerű elismervényt
átiszolgáltatni.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék,
mint telekkönyvi hatóságnál 1896. évi június
hó 3. napján.

Nagy Károly,
kir. tvszéki bíró.

679-1-1

KÖHÖGÉS,
rekedtség és elnyálkásodásnál
a torok és lélegzési szervek
minden zavarainál
melegen ajánljuk
EGGER
kitünő hatású
mellpasztilláit.

Kaphatók **25 és 50** kros eredeti do-
bozokban, minden gyógyszerüzletben
és nevesebb gyógy fűszerüzletben.
Fő és szétküldési raktár
EGGER A. FIAI
Nádor gyógyszerüzletára
Budapest, Váci körút 17.

610-30-23

Hatásos reklámtáblákat

arany vagy ezüst préseléssel;

gyönyörű kivitelű színes rajzokkal ellátott

Üzleti reklámkártyákat

tetszés szerinti szöveggel;

Raktári nyomtatványokat;

erős vászonkötésű

Bevásárlási könyvecskéket

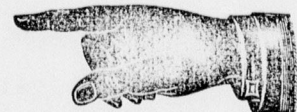
* olcsóbban mint bárhol *

CSOKONAI

nyomda- és kiadó részv.-társaság

Debreczenben.

ajánl

Mű- és Könyvnyomda

Hirdapkiadó-vállalat

Dizsmű-könyvkötészet